

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postryder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdag.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlyk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 9 MAERT.

Kiezing van den 8 Maert.

Ziehier den uitslag der kiezing welke gisteren te Tongeren plaets gehad heeft voor de benoeming van een lid van den gemeenteraad:

Getal stemmers, 158. Volstreckte meerderheid 80.

M. Renard Stas heeft bekomen, 158 stemmen.

Witte briefjes, 11

Nietige briefjes, 9

Berigten uit Mexiko.

Opzigtens de thans zoo veel besprokene Mexikaensche kwestie, vinden wy de volgende byzonderheden in de paryssche korrespondencie van een liberaal blad:

« Het ongeval dat een detachement onzer troepen in Mexiko getroffen heeft, bevestigd zich. De keizer is er zeer gestoord over. Hy heeft door middel van den minister van marine zyne ontevredenheid doen te kennen geven aen den schout-by-nacht Maxères, kommandant van ons eskader in de wateren van Mexiko, omdat hy heeft kunnen gedoojen dat slechts 200 man franche troepen, die dan nog van geene voldoende hoeveelheid ammunitie voorzien waren, achttien mylen in het binnenland werden gezonden, om er 2000 Mexicanen te bestryden. Het gevolg was, gelyk men weet, dat die 200 man door de Mexicanen overrompeld en deels afgemaekt, deels gevangen genomen werden. Het is geen feit van groot militair gewigt.

« Men behoeft trouwens het *Blue Book* maer open te slaen, om tot de overtuiging te komen dat de troon van Mexiko nog alles behalve op hechte gronslagen rust. Daerin toch vindt men onder anderen eenen brief van M. Seward, waarin hy, op het oogmerk dat de aertshertog Maximiliaan zich naar Vera-Cruz inscheept, op den meest stilligen toon verklaert, dat hy de vestiging van het mexikaensche keizerryk beschouwt als het resultaat van een zamenzwering tegen de groote republiek, gevende M. Seward de verzekering, dat hy alle middelen die onder zyn bereik staen, zal aanwenden, om de eenheid te herstellen in den regeringsvorm van alle staten van Amerika.

« Ons gouvernement heeft zich alzo te haasten met het terugroepen zynen troepen uit Mexiko, ten einde te voorkomen dat zy, gelyk hierboven gemeld is, door de opstandelingen worden overrompeld, of te eeniger tyd in botsing komen met de manschappen der Unie.

« By het sluiten van dezen brief wordt my verzekerd dat in den gisteren gehouden ministerraed sprake is geweest van de aangelegenheden van Mexiko. De ministers droegen er op aen dat onze troepen onverwyld van daer teruggeroepen zouden worden. De keizer toonde zich daerover vergramd en verklaerde dat de eer van de franche vlag met de zaak gemoeid was en dat keizer Maximiliaan tot elken prys moest onderstaen worden.

Begravenissen.

Men leest in de *anti-katholieke Presse*, van Parys:

« Het vraagstuk der kerkhoven blyft in België het onderwerp der dagbladpolemieck. Wy betrouwen, de belgische liberalen pers de onverdraagzaamheid, die zy de katholieken ten laste legt, met eene voor 't minst gelyke onverdraagzaamheid te zien beantwoorden. Wat meer is, het zyn, door eenen treffenden terugkeer van den partygeest, de katholieken die heden in de vryheid zyn, daer zy de scheiding der kerkhoven vragen, terwijl de liberalen, in naam van wy weten niet welke gelykheid voor de dood, beweren hen op het kerkhof te mogen kwellen.

De *Indépendance belge* verzaelt zich iederen morgen aen dien thema. Wy vragen, wy de vryheid voor de dooden even goed als voor de levenden! Dat de belgische liberalen er acht op geven! het is door die verzochte bewegendens van partytschap, dat men den openbaren geest eener natio vervalscht, en haer het gevoel der vryheid doet verliezen. »

Onder den titel: *Kerkhof te Mechelen*, lezen wy in het *Handelblad* van Antwerpen:

In ons nummer van verleden zaterdag hebben wy gezegd, dat de deputatie van onze Provinciale Raed de beslissing verworpen had van den raed van Mechelen — beslissing, welke het dekreet van praerial-jar XII teenemaal wызigde. Dit besluit verwonderde ons niet: de raed

van Mechelen is zyne magt te boven gegaen: hy heeft eene beslissing genomen waer toe hy niet bevoegd was — in die onbevoegdheid is door het gezegde van M. den minister van binnenlandsche zaken, in eene onlangs gehouden redevoering, ten volle bekrachtigd.

Wy ontvangen over de kerkhofkwestie uit Mechelen den volgenden brief, dien wy in de aandacht van onze lezers aanbevelen: hy doet zien, dat de Mechelsche raadsheeren, zoo lichtverdig met de wet omspringen alsof zy niet bestond — 't geen niet belet, dat de *Précurseur* gedurig den lof verkoudigd van dien wonderlyken raed.

Ziehier den brief:

« Mechelen, 6 maart 1865.

« Gy waert volkomen goed ingelicht, heer Redakteur, toen gy zaterdag aankondigd dat de bestendige deputatie van Antwerpen het besluit van enzen raed afkeurde. Uw blad heeft het eerst die tyding kenbaar gemaakt, en ze bragt nog al een diepen indruk te weeg.

« Laet my echter uw bericht volhellen, en u doen zien, dat de raed van Mechelen, onder meer dan boven bedoeld punt, plichtig is. Volgens artikel 78 van de gemeente-wet, moeten, zoo als gy weet, de door de gemeenteraeden gestemde reglementen, binnen de 48 uren aen de provinciale overheid worden overgemaekt.

« Gy zult misschien denken dat de raed van Mechelen zich daeraen heeft gedragen? Als men over den kop durft heengaan, dan gaat men ook over den steert. Als men ons stadhuus in parlement durft veranderen, kan men zich ook niet meer bekommeren over eene onbeduidende schikking, zoals die van den bepaalden termyn.

« Het reglement dat de kwestie der begravenissen in orde — of niet, ik wil zeggen in wanorde — bragt, werd den 9 february gestemd en werd eerst in de eerste dagen dezer maand ter kennis gebracht van M. den gouverneur.

« M. Pycke — gy hebt reeds opgemerkt — is er sterk op gesteld dat de wetten en reglementen gehandhaeld worden. Hy gaf er nog onlangs een bewys van. Welnu, wat zegt M. de gouverneur van de miskenning van dat gezag, door onzen raed gepleegd?

« Onze deputatie heeft zich niet laten wachten; en zoo als uw blad zaterdag vermeldde, heeft dit kollegie vrydag reeds beslist dat het reglement den 9 february gestemd, onwettig, strydig was met de voorschriften van artikel 15 van het praerial-dekreet; dat het dien ten gevolge in uitvoering kon gesteld worden.

« De deputatie gaat nog verder: zy legt aen den raed de verplichting op, dit hy den beganen misstap zou herstellen. De deputatie gelast de administratie by hoogdringendheid, den raed byeen te roepen opdat het reglement veranderd worde gelykvoertig de bestaende wet.

« Ziedaar dan eene eerste waarschuwing, in afwachting dat het gouvernement de onbedachte — we willen geen ander woord gebruiken — de onbedachte beradslaging verbreke.

« De deputatie heeft haer'n plicht, met vastheid en kracht volbragt: zy wil de handhaving der bestaende wet en die door geen gemeentelyk lichaam naer verkiezing kan veranderd worden.

« Die beslissing is een zwaren steen die onze gemeente-raed op het hoofd valt, en vooral op dat van onzen burgemeester, dien men in de plaets gesteld heeft van een bekwaam, verstanlyk, gewetensvol onpartydig man, M. Broers. 't Is te hopen dat onze stadhuysheeren in tyds terugkeeren en de positie niet moeilijker maken zullen, waarin zy Mechelen gebragt hebben, en die aen alle ernstige en redelyke menschen de schoulers doet ophalen. »

Wy hebben by dit schryven — 't welk ons niet door onzen gewoonen korrespondent werd overgestuurd — niets te voren; het is zoo kompleet als mogelyk. De raed van Antwerpen handelde, toen de kwestie op een hersonloze manier werd opgeworpen, gansch anders als wel te Mechelen: men ziet nu rechter dat de raed van Antwerpen teenemaal binnen de palen van wet en recht is gebleven.

Rechterlyke dwaling.

Er is een feit in Engeland gebeurd, dat eene schrikkelike bewysrede is tegen het behoud der doodstraf.

Ziehier de feiten, zooals zy gebeurd zyn, zonder eenige opmerkingen er by te voegen: zy hebben die in de welsprekende yselykheid der wezenlykheid niet noedig.

Den 26 december laestleden waren een zeker getal werkliden in eene achterzael der tavernen den *Anker*, te Londen vereenigd. Het waren voor het meestendeel Italianen en Engelschen. Er ontstond een twist tusschen twee drinkers, twist die, zoo als het maer te dikwyls gebeurd, weldra eene algemeene rechtparty werd.

De meeste der vechters waren onbekend, maer in de gemeenzame zael zat een klant der plaets, Serafino Pellizzioni genaemt, insgelyks Italiaen. De bazin verhoopde dat de tusschenkomst van eenen landgenoot voor uitwerksel zou hebben de verbittering der andere Italianen, in de achterzael aen het vechten, te stillen, verzocht hem om er zich tusschen te gaen stellen.

De worsteling was het waerschynde gevolg van een misverstand, en Pellizzioni, die sedert elf jaren Londen bewoond — en zeer gemaklyk het engelsch sprak, kon eene verzoening tot stand brengen.

Pellizzioni voldeed aen het verzoek der bazin en trad in de zael, alwaer zyne landgenooten met de engelsche werkliden aen het vechten waren. Nauwelyks had hy er den voet binnen gezet, of hy ontving een hevigen slag op het hoofd. De kreten verdubbelden en de bazin geloofde het haer'n plicht de politie te moeten roepen.

Wanneer de politie aankwam bevonden zich enkel nog in de achterzael Pellizzioni, ernstig aen het hoofd gekwetst, en niet ver van hem het bebloed lichaam van eenen engelschman, die met eenen messteek was gedood geworden.

Pellizzioni had bloed aen de handen en het gelaet, hy had in zynen regter broekzak een mes. Men hield hem aen onder de beschuldiging van moord, en niettegenstaende zyne protestatiën van onschuld en zyn vroeger uitnuntend goed gedrag, die voor hem pleiten, veroordeelde het geregtshof hem tot de doodstraf.

Serafino Pellizzioni was onschuldig. De steek, die Michel Harrington gedood had, was toegebragt geworden door eenen anderen Italiaen, zekeren Gregorio Mogni, die aenstonds na het tooneel de vlugt had genomen; niemand had er aengedacht om dezen te vervolgen of te veront-rusten.

Zoo stonden de zaken, wanneer over eenige dagen de engelsche dagbladen aankondigden, dat het genade-verzoek van Serafino Pellizzioni was verworpen en er tot de halsregting zou worden overgegaen.

Gregorio Mogni besloot alsdan te spreken. Hy verliet zyne schuilplaets van Birmingham en kwam zich te Londen gevangen stellen, verklaerende dat hy de dader van den moord was; op Michel Harrington begaen, doch dat hy dien moord bedreven had in staet van wettige verdediging, daer hy bedreigd en aengevallen was geworden.

Men weigerde hem vooreerst te gelooven, en er was de dringende tusschenkomst van aanzienlyke persoonen der italiaensche kolonie te Londen noedig om een uitstel ten gunste van Pellizzioni te bekomen, terwijl het proces ten laste van Mogni zou gevoerd worden.

Dit proces is nu voor het criminele geregtshof den 2 maart afgelopen. Pellizzioni verscheen er op als getuige. Ditmaal werd het bewezen en vastgesteld, dat hy geen deel aen het gevecht van 26 december genomen had, dat hy niet was tusschengekomen als verdediger, en dat zyne rol zich bepaald had by het ontvangen van eenen slag op het hoofd, die hem sluitelig op den grond had doen vallen.

Gregorio Mogni, in wiens voordeel het hof de verlegende omstandigheden der uitdaging en der bekentenissen uit vryen wil heeft aengenomen, is slechts tot vyf jaren gevangenting veroordeeld. Maer indien hy eens, zoo als meer dan een andere in zyne plaets zou gedien hebben, het stilzwygen behouden had? De ongelukkige Pellizzioni zou de schandelyke dood der moordenaers gestorven zyn en een slagoffer te meer zou op de lyst zyn gekomen der martelaren, onschuldig op het schavot gestorven. In afwachting beindt hy zich nu altyd te Newgate, onder den slag der onrecht-verrige veroordeling, die hem getroffen heeft. Het tydstip voor zyne halsregting bepaald, verviel woensdag laestleden.

Wy dringen op de feiten niet aen; zy spreken lui genoeg van zich zelve. Wy bepalen ons die in de ernstige aentacht de aenhangers van de doodstraf aen te bevelen.

Zyeren weg van Londen naer Calcutta.

Men spreekt te Londen van een ontwerp, strekkende om een onafgebroken spoorweg te leggen van Londen, of eerder van Calcutta.

De reusachtige zyeren weg van Frankryk doortrekken tot Straetsburg, en van daer voortloopen langs Baden, Beieren, Oostenryk, Turkye; hy zou van den Euphrat afslaan tot aen de perzische golt, om zich door Perzië te verzoerven en het ver der indische spoorwegen. De reis en het vervoer der koopwaren zouden aldus kunnen geschieden op vyftien dagen tyds.

Een deel der reis zou gedaen worden op reeds geleide linie's. Men zou door eene nieuwe lyn de uiterste takken moeten verbinden, welke op dit oogenblik in werking zyn, de eene in Indië en de andere in Europa. Die nieuwe linie,

langs Konstantinopel loopende om uit te komen aen geenen kant van het perzische grondgebied, zou den naem ontvangen van *Europisch Aziatische zyeren weg*.

Eene enkele groote moeijelykheid zou nog te overwinnen zyn, maer M. Villiers Sankey, aen wien dit ontwerp verschuldigd is, verzekert dat men ze zou kunnen te hoven komen: wy wy willen spreken van de brug die zou moeten gelegd worden op den Bosfor, om Europa aen Azië te verbinden.

Tusschen Sentari, op de kust van Azië, en het punt van het Senai, op de kust van Europa, schynt de breedte van den zeearm de tegenwoordige hulpmiddelen der kunst van den ingenieur niet te dragen. Maer het schynt mogelyk over den Bosfor te trekken langs een punt meer noordwaerts gelegen.

« Daer zyn twee verheven voorgebergten, die uitsteken naer elkander, zegt de *Avenir nationale*, en een engen doorgang vormen, waer de wateren der Zwarte zee zich bruischend instorten. »

Het ontwerp van dien zyeren weg kan niet nalaten gunstig oordeeld te worden in Engeland, vooreerst omdat hy het in rechtreesche gemeenschap zou brengen met Indië, en vervolgens om dat dezelve verwoezentlyk zeer nadeelig zou zyn voor de Suëz-vaert, die voor zyne oogen, het groot ongelyk heeft van een fransch weck te wezen.

Engeland heeft niets verwaerloosd om de doorgang der Suëz-enge te verhandelen, en nu dat het zich magtelooos gevoelt om te voltrekking hier onderneming te beletten, gaat het met vurigheid werken, daer mag men zeker van zyn, om de Suëz-vaert zoo niet onnooedig te maken, ten minste derzelver belangrykheid te verminderen.

Men schryft ons uit Heers:

Ook Heers heeft zyne missie gehad gepredikt door de EE. Paters Minderbroeders van St-Truiden. Van den beginnen der gretelyke oefeningen was het klaar te zien dat de beste uitslag deze zou bekroonen. Niemand is achtergebleven in deze groote prochie; allen zyn tot de III. Sakramenten genaderd en hebben de grootste blyken gegeven van godsvrucht en verkeftheid aen onze Moeder de II. Kerk en teerdeheid voor den heiligen Vader. G-lukkige prochie waer die geest van waren eendragt, die geest Gods heerscht en bestiert; daer is onbegrypelyk vryheid, waer gelyk en volstandige voorjag.

— Men leest in een blad:

« De regters van Londen hebben weinig rust, te oordeelen naer het laeste jaerlykse verslag over den geregterlyken toestaet der engelsche hoofdstad. In de twee jaren van juny 1860 tot juny 1864, waren er niet minder dan 23,354 processen alleendyk voor gewelddadigheden, door de regbanken van Londen geoordeeld.

« Voor de twee laeste jaren is dit cyfer op ongeveer 20,000 geklommen. Dit maekt gemiddeld meer dan 1000 processen per maand en nog in enige gevallen, waren er twee of dry beschuldighden. Het gemiddelde cyfer der openlegde boeten beliep 75,000 fr. per jaer; overigens werden er jaerlysch 3000 schuldighden tot gevangenting veroordeeld. »

« De beroemde wyskondige William Hutton werd door de eenvoudige laudheden mit zyne nabuurschap zooal niet voor een toevenaar, noch voor een persoon gehouden, die voor alle zaken raad wist, en daerom werd hy dikwyls met de zonderlinge vragen lastig gevallen. Zoo meldde zich op zekeren tyd eene geringe boerenvrouw by hem aen en vertelde hem op eene geheimvolle wyze, dat haer man zich volstreckt met goet meer jegens haer gedroeg, dat hy gezelschap opzoekt en zyne avonden buiten huis doorbragt, hetgeen haer groot verdriet veroorzaekte.

D'wyl zy M. Hutton voor een zeer geleerd man hield, meende zy, dat hy haer wel een middelje zou kunnen geven om haer'n man terug te brengen. Het geval was volstreckt met buitengewoon, en Hutton meent haer wel een middel te kunnen aen de hand doen, zonder zynen naem als wonderdocter in gevaer te brengen. Het middel, zeide hy, is zeer eenvoudig d'sch heeft naer myne meening nog nooit gefield: *toon uwen man steeds een vriendelyk gelaet*.

De boerin vertrok, hem met een vriendelyk knikje bedankende.

Eenige maanden later kwam zy by Hutton terug, bragt hem twee schoone henen, die zy hem verzoekt te willen aennemen. Met tranen van vreugde en dankbaarheid in de oogen vertelde zy hem, dat zy zyn middel ten uitvoer had gelegd, en dat haer man geheel hersteld was. Hy zocht t'ans zyn vermaek niet meer buiten huis, bleef steeds by haer en behandelde haer altyd met onveranderlyke goedheid en liefde.